

Rechter en vriend

II

Zoals men wandelend op een kerkhof
rust vindt en reliëf door al die levens bij
elkaar te zien, zo kom ik bij jou terug.
Ik kijk door je afwezigheid heen, bereken

coördinaten: kerkklokken, vlas en
Vlaamse grond, werken met man en macht,
dertien stielen zonder ongelukken.
Voor één gat was je niet te vangen.

Huizen hadden weinig ramen in ons dorp..
Uitzicht, zei je, is iets wat je maken moet,
lust iets om aan te verzaken.

Steeds was er die tuin waarin
jij soeverein verdween. Met zijn
molshopen, heksenkringen,
perken en palen.

Die tuin waarin jij geduldig
de wereld op zijn kop keerde.
Zo zag je beter of hij klopte.